

I. Bidrag till Skrock och vidskräpliga Berättelser
hos forniska allmoget i Närke län.

Meddeladt af H. B.

I början af trettio-talet bodde i en af Öfver-
bottens präster en skoppensfamig, bestående af
fär, mor och fem barn, af hvilka det äldsta
var borta från hemmet om vintern, då följande
det tilltog sig.

Husfaderen, en norrman, var gift med en fön-
sker. En lifad lyckligt, och friden fördes först
efter det mannens ägsta syster kom i huset,
hvarigenom kuf och gräl uppkom emellan syster-
skorna. Den manhaftiga och distrikta norssken
ville öfver allt göra sin vilja gällande och god-
derkan, att hon ägde och misshandlade bar-
nen. Ej under det om familjefaderen under
sin bortavara på fjörfer, erhöi den ena kla-
gespisteln efter den andra, hvadan slutet blef,
att hans syster skulle ~~flytta~~ återvända till Norge.
Beslutet meddelades henne dock ej förr än
någoten Omjelt hennit förbyggga sig om hur
sakerna stode. Men den morske systeren

vardt hemsöken många förbittnad, ~~och~~ lofvanden
vredesmod att hon nog skulle hemmas: alla skulle
få sig en minnesbete! - Det bör jag glömma, att
syster, plågade flitigt omkring med allt möj-
ligt flays trollpack i spaden och dess omgivning
samt att ^{hon} hade jemt trasfel med-fälskapet. -
Det hjälpte henne dock icke, hon måste bort om
hösten, men yttrade hotande vid afsken: "Jag
önskar quarsamma här till våren, för att se hur
det kommer att gå!"

Och riktigt, innan vintern inbröt, Hurfölls
samtliga hemmavarande barn af en mängd
ypperst envisa åkommor, såsom fullflax och an-
nat sty. Hushusmodren var derjemte skostals
alldeles kottlig och det stod, i sanning, bedrif-
ligt till i hemmet. Sedan begynte det lida
mot våren, då hon en natt drömde, hur en
liten gubbe kom grändes upp för deras portgång,
~~och ropade: xxx~~ "Stå upp och lyssna! Era fäng-
kläder!" Från steg genast upp, började le-
ta och fann, till sin stora förskräckelse,
att ~~hon~~ hon låg på rätt kusliga saker.

små jordfyllda påsar, diverse ben, naglar och hår,
som synbarligen tillhört människor och kanske
hemtals ifrån kyrkogården. Ur täcken, dynor
och bälstar samlades nu ett brokigt innehåll, hvil-
ket ~~lades~~ ^{lades} i en bordslåda, och man spårar att
det emellanåt "sprakats och knäppt" i det där
bordet. Han gälsade att få tag i en seidan,
skänd gubbe, som uppenbarat sig under natten.
Han insann sig och kort därefter, sjelfmant och
ut och in till fruns- "Drömda ideal. För
än någon hann emteila det underbara, fide
förläggpråden. En grimme, som varit någon
öfver vatten, har gjort eder allt detta. Skulle
trolleriet fått fortgå tills ifrån lösnat, hade vi
allihop varit obotliga!" Emellan fängkla-
derna jag blifvit kopsyddas, befälde trollkar-
len att de skulle sys i hop med rött
garn, och många av syster fanns den röda
tråden ^{änne} kvar. Svad gubben i öfverigt
hade för sig, kanner ingen; men det vet
man bestämt, att han, på en stor sten,
som ännu fins på samma gård, uppträndes

allt det trollgods, som flockats in färg-
kläderna, hvilket "brann i hufvud låga." —

Alla medlemmar i familjen tillfrisknade
snart. — Traditionen förmåla att flera än
drestes en ^{blå} låga tid efter annan slämnat
upp från samma sten.

~~~~~
Af barnen finneras ännu tre i lifet. —
Den kloke gubben hette Koll-Matts. Han
var hemma från Starby och åtnjöt rykte att
med sina hemliga konster aldrig ha gjort
någon människa ondt, men väl hjälpt
rätt många så ofta han blott-kunnat.
År 22/2 1883.

